

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

## **Güfgen/Almanya – 22978/05**

Karar 1.6.2010 [BD]

### **Madde 34**

#### **Mağdur**

Ulusal makamlar tarafından insanlık dışı muamelenin varlığının kabul edilmesi ancak mağdura verilen tazminat ile suçlulara verilen cezanın yetersiz olması: *Mağdur sıfatının kabulü*

### **Madde 3**

#### **İnsanlık dışı muamele**

Kaçırılmış bir çocuğu bulmak için polisin fiziki şiddetle tehdit etmesi: *İhlal*

### **Madde 6**

#### **Ceza yargılaması**

#### **Madde 6-1**

#### **Adil yargılanma**

Baskıyla elde edilmiş delillerin yargılamada kullanılmaları: *İhlal yok*

*Olaylar* – 2002'de başvuru on bir yaşında bir erkek çocuğunu boğarak öldürmüş ve bir gölletin yakınına saklamıştır. Başvuru çocuğun anne babasından fidye istemiş ve fidyeyi aldıktan kısa bir süre sonra da yakalanmıştır. Bir polis karakoluna götürülmüş ve burada çocuğun yerini söylemesi için sorguya çekilmiştir.

Ertesi gün, çocuğun hala hayatta olduğunu düşünen Emniyet Müdür Yardımcısı, bir altındaki polise, kaçırılan çocuğun yerini söylemesi için başvuru ağırlı acı verecek bir muamele ile tehdit etme ve gerekiyorsa kendisine böyle bir muamelede bulunma talimatı vermiştir. Bunun üzerine bu polis memuru, başvuru, özel olarak eğitilmiş bir kişi tarafından kendisine dayanılamayacak kadar ağır acı verecek bir muamelede bulunmakla tehdit etmiştir. Tehdit edildiği muamelelere tabi tutulmaktan korkan başvuru, on dakika kadar sonra mağdurun cesedinin yerini söylemiştir.

Daha sonra başvuru, polis eşliğinde olay yerine götürülmüştür. Polis olay yerinde, mağdurun cesedi dışında, başvurunun arabasının tekerlek izleri gibi aleyhe başka deliller de

bulmuştur. Sonradan ceza yargılamasında bölge mahkemesi soruşturma sırasında yapılan ikrarların, AİHS'nin 3. maddesine aykırı olarak baskı altında yapıldıklarından, delil olarak kullanılamayacaklarına karar vermiştir. Yargılama sırasında başvuru çocuğu öldürdüğünü yeniden ikrar etmiştir. Mahkemenin tespitleri yargılama sırasında yapılan ikrarlar ile başvurunun soruşturma sırasında yaptığı açıklamalar sonucunda elde edilenler dâhil diğer delillere dayanmıştır. Başvuru sonuçta ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış ve sonradan yaptığı başvurular da reddedilmiştir. Ancak Federal Anayasa Mahkemesi başvurunun baskı altında ikrara zorlanmasının hem iç hukuka hem de AİHS'ye göre yasak bir sorgu yöntemi olduğunu kabul etmiştir. 2004'te başvurunun tehdit edilmesi olayına karışan iki polis memuru görevleri sırasında baskı uygulamak ve baskıyı teşvik etmekten suçlu bulunmuş ve sırasıyla günlüğü 60 Euro'dan 60 gün karşılığı ve günlüğü 120 Euro'dan 90 gün karşılığı para cezalarına çarptırılmış ve cezalar erteleştir. 2005'te başvuru polis soruşturması sırasında uygulanan yöntemler nedeniyle gördüğü travma için tazminat davası açabilmek amacıyla adli yardım talebinde bulunmuştur. Mahkemeler başta başvurunun bu talebini reddetmiş ancak Federal Anayasa Mahkemesi bu kararları 2008'de bozmuştur. AİHS'nin kararını verdiği tarihte bu dava bölge mahkemesi önünde derdestti.

*Hukuk* – Madde 34: Ulusal makamlar hem başvuru aleyhindeki ceza davasında ve hem de polisler hakkındaki mahkûmiyet kararında AİHS'nin ihlal ettiğini kabul etmişlerdir. Ancak ulusal makamların başvurunun bu ihlalden doğan zararını uygun bir şekilde ve yeterince tazmin edip etmediklerini araştırmak gerekmektedir. Polis memurlarına karşı açılan ve yaklaşık olarak iki sene ve üç ay süren soruşturma ve ceza davası yeterince süratli bir şekilde yürütülmüşse de, ulusal mahkemeler mağdurun hayatını acilen kurtarma gerekliliği gibi bazı hafifletici nedenleri dikkate alarak bu memurları çok düşük miktarlarda para cezalarına çarptırılmış ve bu cezaları da erteleştir. Kuşkusuz başvurunun davası keyfi şiddet uygulayan devlet görevlilerinin davalarıyla karşılaştırılmaz, ancak sembolik para cezalarına mahkûmiyet 3. madde ihlaline verilecek uygun bir cevap değildir. AİHS'nin çekirdek haklarından birinin ihlaliyle açıkça orantısız olan böyle bir ceza, gelecekte zor durumlarda kötü muamele yasağı ihlallerini önlemek için gerekli caydırıcılığa sahip değildir.

İki polis memuru önce suçların soruşturulması ile doğrudan ilgili olmayan birimlere nakledilmişlerse de, bu memurlardan biri daha sonra bağlı olduğu birimin başkanlığına atanmıştır. Bu durum yetkililerin 3. maddeye aykırılığın ağırlığına yeterince karşılık verip vermedikleri konusunda ciddi kuşklar doğurmaktadır. Son olarak, tazminat prosedürüne gelince, başvurunun yaptığı adli yardım başvurusu üç yıldır halen derdest olup bugüne kadar bu konuda hiç bir duruşma yapılmamış ve davanın esası hakkında hiçbir karar alınmamıştır. Bu koşullarda, başvurunun talebinin esası hakkında ulusal mahkemelerin hızlı bir şekilde karar vermemiş olmaları, mevcut olayda tazminat davasının etkililiği konusunda ciddi kuşklar doğurmaktadır. Sonuç olarak, AİHM ulusal makamlar tarafından alınan farklı tedbirlerin kendisinin içtihatlarında ortaya koyulan giderim şartını tam olarak karşılamadığı kanaatindedir. Bu nedenle başvuru AİHS'de güvenceye alınan hakkının ihlalinin ötürü mağdur olduğunu iddia edebilir.

*Sonuç:* Mağdur sıfatının onaylanması (Altıya karşı on bir oyla).

Madde 3: Başvurunun, mağdurun nerede olduğunu söylememesi halinde, özel olarak eğitilmiş bir polis tarafından kendisine katlanılmaz bir acı çektirmekle tehdit edildiği taraflar arasında tartışmalı değildir. Emniyet Müdür Yardımcısı astlarına başvurunun tehdit edilmesi ve gerekirse ona karşı güç kullanılması şeklinde birkaç kez emir verdiğinden, kendisinin emri spontane bir eylem olarak görülemez. Bu eylem önceden tasarlanmış kasıtlı bir eylemdir. Polis memurları mağdurun halen kurtarılabileceklerini düşündüklerinden kötü

muamele tehdidinin yapıldığı sorgu, tansiyonun ve gerilimin yüksek olduğu bir ortamda ve on dakika civarında sürmüştür. Başvurucu kelepçeli ve dolayısıyla korunmasız bir durumda bulunduğundan başvurucuya yöneltilen tehditler onda ciddi bir korku, endişe ve zihinsel ıstıraba sebebiyet vermiş olmalıdır. Polislerin eylemlerindeki amaca rağmen, AİHM, bir kimsenin yaşamının risk altında olduğu durumlarda bile, işkence, insanlık dışı veya aşağılayıcı muamelenin yapılamayacağını hatırlatır. Sonuç olarak, başvurunun maruz kaldığı sorgu yöntemi 3. maddeyle yasaklanmış insanlık dışı muamele olarak nitelendirilebilecek kadar ağırdır.

*Sonuç:* İhlal (Altiya karşı on bir oyla).

Madde 6: 3. maddeye aykırı yöntemlerle elde edilmiş delillerin kullanılması, ceza yargılamasının adilliğine ilişkin ciddi sorunlar ortaya çıkarmaktadır. AİHM bu delillerin kullanılmalardan dolayı başvurucuya karşı yürütülen yargılamanın, bir bütün olarak, adil olup olmadığına bakmalıdır. Davanın başlangıcında, başvurucuya, önceki beyanlarının, baskı altında verildiğinden, aleyhe delil olarak dosyaya konulmayacakları söylenmiştir. Buna rağmen, başvuru yargılama sırasında suçu yeniden ikrar etmiş ve bu ikrarı vicdan azabından dolayı özgür iradesiyle ve yaptığı eylemlerin sorumluluğunu üstlenmek amacıyla yaptığının altını çizmiştir. Dolayısıyla AİHM için, ulusal mahkemelerin ihtilâflı delilleri davanın açılışında dışlamaları durumunda, ilgilinin ikrarda bulunmayacağını varsaymak için bir neden yoktur. Bu mülahazalar dikkate alındığında AİHM, başvurunun davasının koşullarında, ulusal mahkemelerin, başvurunun insanlık dışı muamele nedeniyle yaptığı beyanlar sonucunda elde edilen delilleri dışlamamalarının, başvurunun mahkûmiyeti ve cezası ile genel olarak yargılanmasının adilliği üzerinde bir etkisi bulunmadığı sonucuna varmaktadır.

*Sonuç:* İhlal (Altiya karşı on bir oyla).

Madde 41: Zararın tazmini için hiçbir talepte bulunulmamıştır.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce'dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC'un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu'na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).